

As Oy Ida Aalbergintie 4 juhli

Talonmies ja osakas **Ulla Sundström**in koristamana talon kellaritilan pöydät täyttyivät juhlivista asukkaista, kun As Oy Ida Aalbergintie 4 vietti 50-vuotisjuhliiaan joulukuun alussa. Talon alkuperäisistä asukkaista paikalle olivat päässeet **Pirkko Lahti, Maire Nurmi, Reino ja Rakel Ketola, Ulla Sundström, Kyllikki Kantonen, Tyyne Vokkulainen, Lea Viljanen, Toivo ja Raisa Kekkonen** sekä **Tauno Saastamoinen**.

– Hyvä kello kauas kuuluu. Asuntoyhtiömme on taloyhtiöiden joukossa tällainen hyvä kello. Asiat on aina hoidettu taloyhtiössämme jämäkästi, hallituksen puheenjohtaja **Vesa Suolainen** totesi avauspuheessaan.

Puheenjohtaja muisteli arkistosta löytämänsä talon ensimmäisiä tiedotteita, joissa kutsuttiin taloyhtiön pihatalkoisiin "kirveet, sahat ja lapiot" mukana. Pihaympäristön laittaminen kuntoon kuvasi sitä yhteishenkeä, joka on jatkuvasti vallinnut asukkaiden keskuudessa.

– Talon kunto, ihmiset ja heidän välinen toimintansa muodostuu sitä merkittävämmäksi mitä pidempään talossa asuu, Suolainen pohitti.

Taloyhtiössä on ollut Suolasen mukaan riittävän voimakkaita persoonia liikkeellepanevinä voimina kuten edesmennyt hallituksen puheenjohtaja ja isännöitsijä **Kalevi Lahti**, isännöitsijä **Reino Leisti** ja hallituksen puheenjohtaja **Veikko**

Ilahduttavan monta talon alkuperäistä asukasta oli päässyt paikan päälle juhlimaan. Kuvassa myös uudempiä talon asukkaita.

Pääkkönen sekä hallituksen puheenjohtaja **Kalevi Pöyhönen**.

Pohjois-Haaga seuran puheenjohtajanakin parikymmentä vuotta toiminut Juhani Suolainen halusi talon hallituksessa toimiesaan niveltää taloyhtiö ympäristönsä ja säilyttää ympäristö puistomaisena ja 1950-luvulla rakennetun talon arvopohjaa vastaavana.

Kaksi isoa muutosta

Veikko Pääkkönen muisteli juhlapuheessaan talossa asuneen alusta asti hyvinkin vaikutusvaltaisia henkilöitä, joten toimivan ja jämerän hallituksen kokoon saamisessa ei ole ollut vaikeuksia.

– Talossa asui vuonna 1960 yhteensä 264 henkilöä, joista 69 oli alle 16-vuotiaita, joten ei ollut ihme, jos silloisen talonmiehen pinna oli joskus tiukalla. Nyt talossa asuu enää 16 alkuperäistä asukasta.

– Talossa on ollut aina

miellyttävä ilmapiiri ja ystävällisiä ihmisiä. Asuinpaikkana talo on oivallinen. Se sijaitsee kukkulalla, joten ilma vaihtuu ja aurinkokin näkyy. Koko alueella on vaihteleva maasto. Luontoon on helppo lähteä, ja lenkiltä pääsee heti kotiin suihkuun, Leisti sanoi.

Talon johtaminen vaativaa työtä

– Nyt kun talo on käynyt vanhaksi, ja jos minkälaiset remontit painavat päälle, ei ole helppoa johtaa talon asioita. Siksi tarvitsemme nyt laajaa mehenkeä, Pääkkönen vetosi. Talossa vielä asuvat alkuperäiset asukkaat kukitettiin. Asukkaat muistivat nykyistä puheenjohtajaa Suolasta viirillä. Kahvin, kakun, syönnin ja puheiden lomassa kuultiin musiikkiesityksiä, joista vastasivat Johanna Tervala viulullaan ja Tuulia Suolainen laulullaan.

Jouni Suolainen

Hevosajelu vaarassa!

Pohjois-Haagan leikkikentällä on hevosajelu muodostunut jo perinteeksi. Hyvin monelle pienelle pohjoishaagalaiselle se on lähes ainoa kontakti hyötyeläimiin. Varttuneemmatkin ovat toki tervetulleita. Kaupunki on suhtautunut Kentsun työtehtäviin aktiivisuuteen myötämieleisesti ja tällekin keväälle on vielä luvassa kaksi ajelua, laskiais- ja ystävänäpäivä tapahtumassa 14.2. ja 17.3. säävarauksin kello 10 alkaen.

Eräs alueemme asukas on kuitenkin tuhtunut asiasta. Hänen mielestään ympäristö pilaantuu hevosen kulkiessa teitä, joille kaupunki ei järjestä talvikunnossapitoa.

Pyydän niitä henkilöitä, jotka kokevat kärsineensä haittaa ajelun vuoksi ottamaan yhteyttä allekirjoittaneeseen. Uskon, että löydämme yhdessä ratkaisun, joka sallii ajeluiden jatkuvan. Olen varma, että iäkkäämmät ystävämme ymmärtävät pienimpiemme tarpeen ja

eläinystävät ymmärtävät toisten eläinten liikkumista mahdollisesti hetkeksi aiheutuvan pienen haitan.

Toivon erittäin voimakkaasti, että ajelut voivat jatkua ja antaa ehkä lähtemättömän elämyksen monelle pienelle pohjoishaagalaiselle.

Juho Kumpulainen
puheenjohtaja
Pohjois-Haaga seura ry.
juho.kumpulainen@iki.fi
041-519 94 93,
fax. 09-458 7114

Remontti ei hiljennä Kanneltaloa

Kanneltalo elää muutosten kevättä, sillä kymmenen vuotta vireillä ollut korjaushanke toteutuu. Käytännössä tämä tarkoittaa, ettei talon konserttisalissa ja galleriassa ole kevään aikana tapahtumia. Remontista huolimatta Helsingin kulttuurikeskus tarjoaa kohtaamispaikan elävälle musiikille, sanataiteelle ja yleisölle ja on pysyttänyt Kanneltalon kahvilan uuden näyttämön, jossa järjestetään kevään mittaan pienimuotoisia liveklubi-iltoja.

Klubi-illoissa nähdään korkeatasoisia eturivin taiteilijoiden esityksiä; mukana ovat Harri Saksala ja Holle Holopainen (4.2.), Ninni Poijärvi Trio (18.2.), Näyttelijä Juha Kukkonen Leonard Cohen -muistelo-show'llaan (4.3.), Ilpo Tiuhosen, Merja Ikkelen ja Sara Puljulan Poetrio (11.3.), Jarmo Saaren ja Laura Hynnisen Trubamolli (18.3.), Marjo Leinonen Undercover (25.3.), Arttu Takalo & Marzi Nyman Duo (8.4.), Veli Kujala ja Jari Hongisto (15.4.) sekä

Eeva-Leena Pokela kera musiikkikasvatuksen opiskelijoiden otsikolla Kalevalasta kajahtaa (11.2.). Klubi-iltoihin on vapaa pääsy.

Lisätietoja esityksistä löytyy Kanneltalon painetusta esitteestä, jonka voi noutaa Kanneltalosta tai lähikirjastoista. Nopeimmin tiedot päivittyvät Kanneltalon nettisivuilla osoitteessa www.kanneltalo.fi

Kanneltalon lipunmyyntipiste on suljettu kevään avautuakseen jälleen konserttisalin käyttöönoton yhteydessä syksyllä 2010.

Houkuttelevuutemme on tulevaisuutemme

Vaikka taloudellinen lama ei ole näkynyt täällä Helsingissä niin rajuna kuin sellaisilla paikkakunnilla, jossa kunnan ainut paperitehdas on tupruteltu sijoittajien rauhoitteluksi tai vaan tuuliin ja sen myötä työttömyyslukuja on ihmetelty isommissakin piireissä, niin hyvät ajat ovat pian meilläkin ohi. Mikäli ennusteet osuvat kohdalleen Helsingin lähivuosien budjetit tulevat olemaan rajusti alijäämäisiä. On puhuttu jopa 400 miljoonan euron vajeista, jotka joudutaan täyttämään käytännössä velkarakalla. Kuten jokainen luotokorttiaan vingutteleva tietää velat on maksettava takaisin. Tulevaisuuden lääkkeeksi ei riitä enää pelkät veronkorotukset, ja väärässä paikassa väärään aikaan säästäminen tulee enemmänkin näkymään lisääntyvinä kuluina.

Talouden epäasapainon takia päättäjien keskuudessa tapahtuu aika ajoin vääntöä siitä mistä karsitaan ja kuinka paljon. Viimeisin esiintulo sai sysäyksenä jo viime vuoden puolella tämän vuoden budjettia päätettäessä. Mikäli haluttomuus korottaa kunnallisveroa ja tarkoituksellinen alibudjetointi oli kokoomukselta ja vihreiltä harkittua taktikointia, ollaan

kaukana oikeudenmukaisesta vastuunkannosta. Osaltaan tämän takia kaupungin virkamiehet olivat pakotettuja laatimaan listan jolla yritetään tähdätä 10 miljoonan euron vuotuisiin säästöihin karsimalla Helsingin kaupungin käyttämiä tiloja. Tämä tarkoittaa lähinnä koulujen ja kirjastojen lakkauttamista.

Silmiinpistävää oli se että Helsingin lähiöt olivat päässeet yllidustettuina listalle mukaan. Lähiöissä kysytäänkin jo huolestuneena "tehdäänkö kaupungin lähiöistä reservaatteja". Huoli on aiheellinen sikäli kun valtioneuvoston perustaman ja sosiaaliturvan uudistamista käsittelevän Satakomitean ehdotus pitää paikkaansa, että Helsingin pitäisi asuttaa omistamiinsa vuokra-asuntoihin **ensisijaisesti** asumistuen piirissä eläviä. Se tarkoittaisi että työssäkäyvät ilman asumistukea elävät perheet, yksin-eläjät, kotoaan poismuuttavat nuoret jne. eivät saisi kaupungilta asuntoa laisinkaan, joka taas veisi potentiaalista veronmaksajaa pois Helsingistä. Koska Helsingin tuloista merkittävin osuus tulee kunnallisverokertyminä, olisi enemmän kuin toivottavaa että Helsinkiin saataisiin houkuteltua

lisää tavallisia työssäkäyviä ihmisiä.

Helsingin tulevaisuus lepää myös hyvässä kattavassa palveluverkossa. Se että julkinen liikenne on kattavaa ja toimivaa, koulut ovat lähellä ja terveyspalveluita on saatavissa, lisää Helsingin houkuttelevuutta. Tätä houkuttelevuutta lisätään myös laajapohjaisella energiatehokkaalla asuntotuotannolla. Hieman kärjistäen ilmaistuna, tänne ei niinkään kaivata marmorilinoja haluavia pääomatulokeplottelijoita, jotka eivät pääomatuloillaan kartuta eurollakaan kaupungin kassaa, vaan meidän on pystyttävä houkuttelemaan tänne tavallisia palkansaajia, niin perheitä kuin yksineläjiäkin, jotka haluavat rakentaa paitsi omaa myös kaupungin yhteistä tulevaisuutta.

Tomi Sevander
väkivaltarikostutkija,
poliisi
varavaltuutettu (sd)
rakennuslautakunnan
vpj
www.tomisevander.com

Haaga kauneimmillaan

Olen aina ollut talvi-ihminen ja viihdyn siellä, missä on kylmää ja hämärää. Täällä etelässä kunnon pakkasista saa harvoin nauttia. Silloinkin, kun pakkasää tulee, se kestää vain muutaman päivän. Talven vallitseva olotila on useimmiten märkä loskakeli, joka ei pahemmin houkutele talviurheiluharrastuksiin.

Luontoäiti jaksaa kuitenkin yllättää ja monen harmiksi ennätyskylmä talvi kolkuteli Euroopan ovia juuri Kööpenhaminan ilmastokokouksen korvilla. Itse taas varasin jo syksyllä matkan Islantiin, mutta en silloin tiennyt, että tammi-kuun alussa Islanti tulisi olemaan Euroopan lämpimän paikka kahdeksan plusasteen lämpötiloineen.

Tänä talvena haagalaiset murtomaahiihdon harrastajat ovat olleet riemuissaan. Lähes kotiovelta lähtee hyväkuntoinen latu, jota pitkin pääsee kuinka pitkälle hiihtolenkille tahansa. Eikä luis-

teliyoillakaan ole ollut valittamista. Haagassa on monta luonnonjääkenttää eikä olla pelkän tekojään varassa, kuten useimmin talvina.

Pirkkolaan jäädytetty 400 metrin luistelurata on houkutellut luistelemaan vähän pitempiäkin matkoja. Myös meille juoksijoille sää on ollut aivan erinomainen, kun useimmat päivät ovat olleet tyyniä eikä lenkkipölyllä ole ollut liukasta.

Olen nähnyt lenkillä monta valokuvaajaa. Talviset postikorttimaisemat houkuttelevat ihmisiä talentamaan näkymät muistikortille siltä varalta, että tällaista talvea ei tule toista kovan pitkään aikaan. Itsekin innostuin tänään Rhodopuistossa kuvaamaan lumipeitteisiä alppiruusupensaita. Puisto on mielestäni lumen peittämänä jopa upeampi kuin kesällä, samoin Haagan hiekkatiet. Moni on alkanut näiden näkymien myötä epäilemään koko ilmastomuutosta.

Miten meillä voi olla näin kylmä talvi, jos ilmasto muuttuu lämpeneeksi? Kylmän ilman ihmetteleminen mielestäni kertoo jo omaa kieltään: jos pakkasää talvella on kovin erikoinen ilmiö, silloinhan muutosta on jo tapahtunut. Kannattaa aina nauttia tästä säästä tänä talvena niin kauan kuin sitä kestää!

Kirsi Asikainen (Vas)
teologi, äänikirjalukija
poliisin neuvottelukunnan varajäsen
käräjäoikeuden lautamies